

**Abesinski princ prinaša v spremstvu
pritočnika ameriškega, predsednika
Rooseveltu pozdrave cesarja Abesinije
(v vzhodni Afriki.)**

ni ostala neprizadeta niti ena trgovina in so uničene tudi vse zaloge blaga. Nad 10.000 prebivalcev je izgubilo vse svoje imetje. Med prebivalstvom vlada silna žalost in potrto. Mnogi so izvršili samomor. Koliko človeških žrtev je zahtevala nesreča, se še ni dalo ugotoviti. Do sedaj pogrešajo okrog 100 ljudi.

Primarij dr. Černič se je vrnil in spet redno ordinira v sanatoriju, Gosposka ulica 49 (tel.

23—58) od 11. do 12. in od 14. do 16. ure. Ob nedeljah in praznikih od 9. do 10. ure. 840

Dr. Anton Hrovat, ordinarij bolnice križevskega reda v Ormožu, je odsoten od 10. do 31. avgusta. 842

Goreči zemeljski plini.

Ako se peljemo iz Klausenburga (danes v Romuniji) v južno-vzhodni smeri v Kronstadt, zagledamo nekaj km pred mestecem Mediasch rdečkasto svetlikanje na nebu. Čim bolj se bližamo temu kraju, tem močnejši postaja svit. Pred nedavnim je začel tamkaj goreti vrelec zemeljskega plina. Pri vsem prizadevanju doslej ni uspelo, da bi bili pogasili ali udušili ogenj. Ako ostavimo vlak na neznatnem kolodvoru v Mediaschu, smo prepričani, da smo zašli na drugi svet. Čeravno je noč, odseva nebo rdeče-zlato. Nevzdržna vročina teži nad krajem.

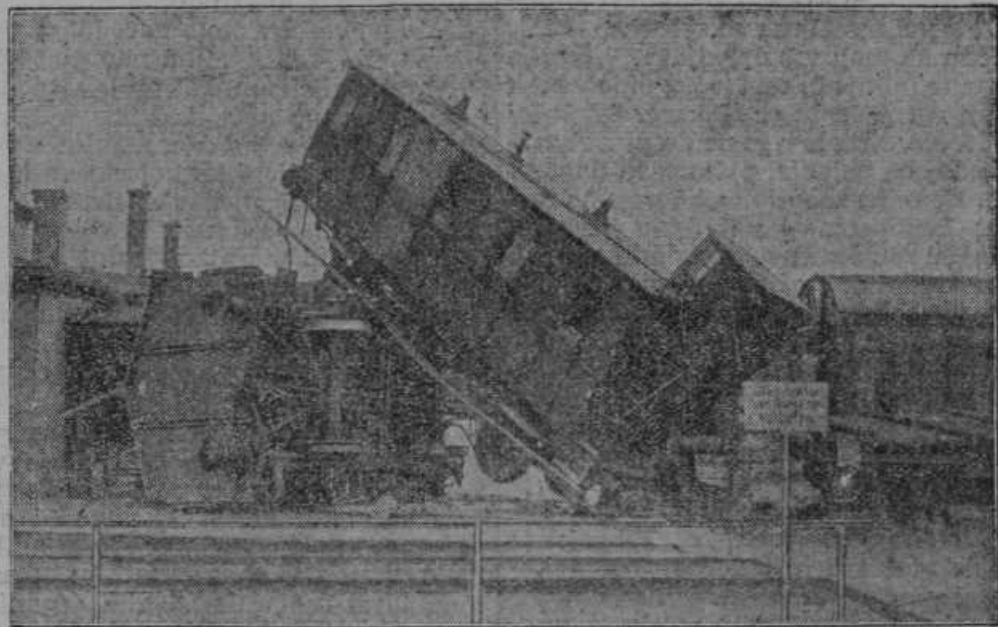
Pogorišče je obdano krog in krog od straža. Opazovalec mora zatisniti skle-

leče oči, da ga sij požara popolnoma ne oslepi. Ako odpremo oči za trenutek, se nam nudi slika naravnega veličanstva. Iz zemlje gori proti nebu plamen, kakor bi hotel doseči višino zvezd.

Straža, ki pusti opazovalca dalje samo, ako se izkaže z legitimacijo, napravi še jedva utis človeka. Njegov obraz in obleka sta ena plast saj. Ako se bližamo goreči luknji, je videti, kakor bi gledali pred seboj in udihavali tekoči ogenj.

Cela pokrajina je razsvetljena v noči kakor po dnevu. Stražarji v negorljivih azbestnih oblekah tekajo sem ter tja ter skušajo rešiti, kar se še sploh da oteti. Eden postane nezavesten, hitro ga odneso iz območja ognja. Pred nekaj dnevi sta postala skoraj žrtvi plamenov 2 ameriška častnikarja. Upala sta se preblizu in komaj ter komaj so ju še rešili.

Cela armada inženjerjev in pomožnega osebja iz cele Romunije je na delu. Čete vojaštva pomagajo. Nikdo ne mo-

**Na Saksonskem je divjal tako silovit vihar, da je prevračal na kolodvoru v
Pirni vagoni.**

Tolovajska kraljica v Londonu.

Londonska policija zasleduje z vso vnemo nobel žensko, ki je izvedla v Londonu kot voditeljica tolovajske bande zelo drzen napad. Tolovajska kraljica, kakor jo je krstilo angleško časopisje, se odlikuje po izredni hrabrosti. Sedi ob krmilu avtomobila, katerega se poslužuje banda pri napadih. Je to izboren voz z izredno hitrostjo. Gospa ob volanu vozi zelo varno ter spretno. — Prvič in uspešno je sodelovala pri izropanju trgovine z dragulji v Westendu. Rop sta izvršila dva moška, ki sta grozila lastniku dragocenosti s smrtjo,

Pavel Keller:

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

V samoto me je spremljal moj sluga Tim. Je že prilično mlad mož, zvesta duša; le imeniti se preveč. Prevzel sem ga bil od nekega grofovskega prijatelja, ki je prišel na nič, ki ni potreboval noben a lakaja več, ampak je tam v Ameriki postal natakarkar.

Timu je radi te grofove usode skoraj počilo srce. Ne da bi bil visel na svojem prejšnjem gospodu s tako veliko ljubeznijo — saj je pogostokrat grdo ravnal z njim — toda to, da lahko imenitnost tako nizko pade, da visokorodni gospod lahko zleze v natakarski frak, da je kaj takega sploh mogoče na tem pokvarjenem svetu, to še sedaj napolnjuje Timovo srce s turobnostjo.

Tudi mene ima Tim za napol izgubljenega. Ko je bil stopil čez prag moje hiše v gozdu, ki mi jo je postavil neki prijatelj arhitekt res prav lično in tudi kar odlično, je molče šel po osmerih sobah, si ogledal verando, vse pritikline, nato pa rekel:

»Milostljivi gospod bodo imeli tukaj primerno stanovanje, kadar bodo mimogrede prebivali na kmetih.«

»Motite se, Tim! Tukaj ne bom stanoval le mimogrede, ampak za vselej. Marsikaj se bo spremenilo. In da takoj nekaj povem: odslej mi ne boš rekel več »milostljivi gospod«, ampak samo »gospod Hubert«, in jaz tebe ne bom več tikal, ampak vikal. Podemokratila se bova. Ali me razumete, dragi Tim?«

Ni rekel nobene besede, napravil je le enega svojih brezhibnih poklonov; opazil pa sem, da se je njegov gladko obriti obraz nenadoma prevlekel s skrbipolnimi gubami.

Isti večer še je prišel k meni in rekel:

»Odpustite, milostljivi gospod, toda če milostljivemu gospodu ne smem več reči »milostljivi

re zagospodovati nad ognjem. Pritisk, pod katerim izpuhneva plin iz zemlje, postaja vedno močnejši, plamen stalno višji. V oddaljenosti pol km znaša vročina 70 stopinj. Drevesa, grmovja ter trava, vse kar je rastle krog plinskega žrela, je izginilo vsled eksplozij. Daleč na okrog se trese zemlja. Vse je podminirano s plinskimi žilami. Delavci in kmetje v majhnih kočicah v okolici zabijejo v nočeh okna z deskami, da se jim odpočijejo oči vsaj za nekaj ur. Po dnevu opravljajo po možnosti svoja dela, ali pa se zbirajo v cerkvah, kjer goreče prosijo Stvarnika, da odvrne od njih strašno muko.

Nekoč je bil ravno zemeljski plin pod naseljem, ki mu je pripomogel v kratkem času do mesta in znamenitosti.

Ko so odkrili pred leti vrelc podzemeljskega plina, je prišla ameriška družba, ki je pričela izrabljati plin. Izvrtali so v zemljo luknje, napeljali cevi in zbirali plin v ogromne nabiralnike. Od tamkaj so napeljavali plin v oddaljena mesta in kraje. Pred dnevi je prišlo do podzemeljske eksplozije, ki je uničila na mah vse napeljave. V zemljo izvrtane luknje in cevi je pognalo v zrak in jih razneslo bogznaj kam. Od tedaj gori žrelo. Nikakor se ne da prerokovati, kedaj bo pojenjal plamen in dogorel plin. Ko se bo zgodilo to, bo postalo mesto Mediasch — naselbina beračev. Sedaj še romajo tisoči tja, da bi napasli svoje radovedne oči, po ugašenju bode vse pozabilo na pomilovanja vredne prebivalce.

Zakladi, ki se skrivajo in počivajo pod gozdovi in travniki v Romuniji, so obenem bogastvo in nesreča. Še danes je javnosti v živem spominu siloviti požar petrolejskih vrelcev v Moreni, ki je trajal dva in pol leta. Tudi tega požara ni pogasila človeška roka, ampak je kar na mah kakor čudežno prenehal.

Ali si že obnovil naročnino?

gospod, potem prosim milostljivega gospoda, da me pusti iz službe; kajti sicer ne vzdržim. Da pa me hočete vikati, to že sprejemem.»

Molčal sem nekaj časa, nato pa sem rekel:

»Tim, ti si čuden človek. Toda če mi boš še rekel milostljivi gospod, bom tudi jaz tebe še nadalje tikal. To se razume samo po sebi.«

S tem je bil očitvidno le napol zadovoljen; toda udal se je in ni govoril več o tem, da bi ga odpustil.

Že trikrat mi je pripovedoval zgodbo o nekem visokorodnem gospodu, ki ga je bogvé kakšna usoda vrgla le z nekaj služabniki na odljuden grad. Stari gospod, ki je vsak dan moral sedeti pri mizi čisto sam, se je kljub temu pred vsako jedjo skrbno napravil in bi nikakor ne mogel spraviti v sebe grižljaja, če bi pri »dineju« ne sedel v fraku in s svežo ovratnico okrog vratu in če bi mu ne stregel pri mizi služabnik v ravno tako brezhibni livreji.

»Ni se hotel pokmetiti,« je pristavil Tim; »spoštovanja do samega sebe ni izgubil, to deščino je imel v svoji krvi.«

DRUŠTVENE VESTI

Katoliške mladeniške organizacije v Nemčiji.

Konkordat, sklenjen med sv. Stolico in nemško državo, zajamčuje katoliškim prosvetnim in vzgojnim organizacijam v Nemčiji svobodo in nemoteno delovanje. Med temi društvi zavzemajo katoliške mladeniške organizacije najvažnejše mesto. Hitlerjevski valjar, ki je v Nemčiji pomandral vse organizacije, ki niso narodno-socialistične, je hotel zdrobiti in ugonobiti tudi katoliška mladeniška društva, ki so mu bila v posebni meri trn v peti. Hitlerjevci so že udrli v mladinske domove ter se polastili imovine mladinskih zvez, hoteč katoliško mladinsko organizacijo zenačiti, to je, vreči v žrelo narodnega socializma. To je bila vojna napoved nemškemu katolicizmu, ki vzgoje svoje mladine absolutno noče dati iz svojih rok. Katoličani, njim na čelu nemški škofje, so bili pripravljeni, ta boj vojevati. Obseg tega boja in njegov nasledek bi bil veliko večji nego onega, ki so ga nemški katoličani morali vojevati v 70. in 80. letih preteklega stoletja ni ki je v zgodovini znan pod imenom »kulturni boj«.

V Nemčiji se je že zbirala katoliška falanga. Hitler pa ni poslal svojih napadalnih čet proti tej falangi, marveč je poslal državnega podkanclerja von Papena v Rim, da sklene z rimskim papežem konkordat. V tej pogodbi med papežem in nemško državo je zajamčen vsem katoliškim prosvetnim društvom, torej tudi mladinskim organizacijam nemoten obstoj in svobodno delovanje. S tem se je katoliški Cerkev ohranila najmočnejša katoliška mladeniška organizacija na celem svetu. Da dobimo

vsaj nekoliko vpogleda v to organizacijo in njeno obsežnost, hočemo navesti ime in članstvo najvažnejših organizacij te vrste. Zveza nemške katoliške mladine (Katholische Jugend Deutschlands) šteje okoli poldrug milijon članov, katoliška obrtniška mladina 84 tisoč, zveza katoliške trgovske mladine 10.000, zveza mladih učiteljev 3000, katoliška študentska mladina (Mlada Nemčija) 12.300, ostale katoliške študentske organizacije 13.100, bavarska kmetijska mladina 24.000, zveza katoliških mladeničev (Katholischer Jungmännerverband) 382.500 članov. Iz navedenih števil se vidi, da znaša v Nemčiji število članov katoliških mladeniških organizacij, ki so zaščitene s konkordatom, to je, z mednarodno pogodbo, preko 2 milijona članov. Ako bode nemška vlada izpolnjevala svoje obljube in obveze, ki so zapisane v konkordatu, se bo katoliška mladeniška organizacija v Nemčiji ne samo držala, marveč bo tudi napredovala.

ŠMARJE PRI JELŠAH.

Šmarske, rogaška in del kozjanske dekanije so se odločili, da proslavi 1900letnico našega odrešenja z evharističnim kongresom v Šmarju pri Jelšah dne 3. septembra. Kongresa se udeleži osebno sam prevzvišeni škof g. dr. Ivan Jožef Tomažič. Na tem evharističnem kongresu hočemo vnovič sijajno pokazati vero svojih pradedov, ki nas uči, da je zakrament tisti »božji kruh, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje«. Iz te verske skrivnosti homo zajemali tisto moč, ki edina oplemenituje srca ljudi in razsvetljuje njih um z lučjo večne resnice. Za nas vse naj bo evharističen kongres veličasten »Sursum cordae«. Visoko naj se dvignejo naša srca, ko homo vsi edini v skupnem počestvenju najsvetejšega zakramenta; vesela bodo naša srca, ker to skupno češčenje izvira iz globočine naše vere ter je dokaz žive vere, ki jo gojimo do Kristusa. Preroditi se hočemo v evharističnem duhu, da nam bosta zasijala pravi mir in resnična sreča na zemlji. Verniki šmarske, rogaške in kozjanske dekanije, pokažimo dne 3. septembra, da nam je Kristus v Evharistiji

Iz tega se vidi, da je Tim dušeslovec, ki goji tiho nado, da me bo pri vsej svoji spoštljivosti malo vzgojil.

In pri vsem tem še ni na tako napačni poti.

— — —

Sinoči sem imel novo zabavo z njim. Poklical sem ga k sebi in rekel:

»Tim, tako sama sva. Najprej si morava oskrbeti nekaj živali.«

»Oh —,« je rekel Tim in oči so se mu zasvetile. »Konje! Jezdnega konja, dva konja za kočijol.«

»Ne, Tim! Kaj pa naj se vozim tu okoli? Gozdna pota niso za to, da bi se pa venomer vozil po drevoredu doli v to okrajno mestece, mi ne pade v glavo. Jezdnega konja bom morebiti še kupil. Toda za enkrat mislim na druge živali — na dva psa in približno deset kokoši.«

»Psa? Ko — koši?«

Prvikrat se je zgodilo, da je jecljal, ko je imel sicer tako okreten jezik. Toda hitro je prišel k sebi.

mu odvzela več milijonov vredne dragulje in odbrzela v avtomobilu, katerega je šofirala ženska. Zasedovanje s pomočjo drugih vozov je bilo izključeno, ker so stali vsi v nasprotni smeri. Predno so jih obrnili, so bili roparji že bogznaj kje. In ko so se slednjič obrnili vsi vozovi, da bi zasledovali begunce, je nastala taka zmeda, da ni dobil niti policijski voz toliko prostora, da bi se bil preril skozi. Nekaj prič roparskega dogodka je bilo ponosnih, ker so si zapomnile številko tolovaškega avtomobila. Žalibog se je izkazalo čez nekoliko časa, da je bila dotična številka last v

srce in duša našega verskega in narodnega življenja.

VERSKI ZBOR MOŽ IN FANTOV V LAŠKEM.

Za laško dekanijo se vrši zadnja nedelja v avgustu, 27. avgusta, veliki zbor mož in fantov, ki ga priredi Apostolstvo fantov in mož. Ta shod se vrši v lepi, prostrani podružnici sv. Mihaela nad Laškim. Začetek ob pol 9. uri dopoldne. Govor bo imel bogoslovni profesor dr. Josip Hohnjec. Apostolstvo fantov in mož vabi in kliče vse mladeniče in moške dekanije, da pridejo na shod, ki jim bo v pouk in spodbudo za vršitev velikih nalog sedanjosti.

Sv. Vid pri Ptuj. Odhajajočemu g. župniku Sokliču je Prosvetno društvo priredilo akademijo v slovo. Spored je bil ta: 1. Otroci so se z deklamacijami poslovili od svojega dobrega kateheta in mu podali šopke v slovo. 2. Dekliška Marijina družba se je ločila od svojega 5-letnega voditelja z lepim govorom, ki ga je imela družbenica Segula Marija. 3. Naši vrli pevci z g. organistom Ivanom Brglezom so zapeli dve krasni pesmi: »Gor čez Izero...« in »Tam na vrtni gredi...« 4. G. bogoslovec Tone Vogrinc je govoril v imenu župnije in je razkril bol in ljubezen za odhajajočim očetom. 5. Petošolec Krivec se je zahvalil g. župniku za vse podpore in dobre nauke, ki so jih prejel dijaki od njega. 6. G. Vinko Anton je pozdravil g. župnika v imenu Hranilnice, katero je tudi ustanovil v korist našega ubogega kmeta. 7. Predsednik fantovske Marijine kongregacije, Majhen Tone, je želel g. župniku kot ustanovitelju, naj ga vodi Marija po vseh potih in mu troši cvetja na pot pastirskega življenja. 8. Purg Avgust pa je v lepih besedah očrtal delovanje g. župnika v Prosvetnem društvu. G. župnik je največ pripomogel, da smo v našo dušno korist postavili krasen Slomškov dom, najlepši, trajni spomenik g. župniku in tudi tedanjemu g. kaplanu Štefanu Horvatu, ki je od sedaj naprej njegov sosed v Starem trgu pri Slovenjgradcu. In v tem domu je vedno deloval. Dekleta so mu hvaležna, ker so lahko v tem domu obiskovala gospodinjski tečaj in se marsikaj koristnega naučila. Dalje je dosegel, da je bila v Slomškovi dvorani higijenska razstava, predavanja in skioptične predstave, vse v korist župljanov. Njemu se moramo zahvaliti za gibčnost na oderskih deskah, on nam je vcepil spretnost in umetnost igra-

nja tako, da lahko rečemo, da je naš dramatični odsek eden izmed najboljših na ptujskem polju. 9. Nazadnje je sam g. župnik spregovoril. Rekel je, da se akademije ni nadejal. Potem je opisal vse trpljenje, ki ga je imel že med brati v Istri, ko so mu fašisti pljuvali v obraz, ker je bil odločen Slovenec in je ljubil svobodo in pravico. Iz ljubezni do domovine in naroda je tudi tukaj deloval in trpel. 10. Zopet so stopili na oder pevci in zapeli lepo »Majniško pesem« v slovo, nakar se je ljudstvo z boljo in žalostjo razšlo. Njihova srca so klicala in kličejo ter prosijo božjega Stvarnika, naj pomaga g. župniku na novem mestu, kamor ga je poklicala božja previdnost.

Katoliško zavedni možje in fantje iz celih Slovenskih goric poromajo v nedeljo dne 20. avgusta k Mariji Snežni.

Romanje se vrši v proslavo 1000letnice smrti našega Gospoda Jezusa Kristusa. Obenem se bomo poklonili tudi njej, ki je sodelovala pri našem odrešenju, ter jo prosili pomoči v tegobi naših dni. Spored je sledeči: Ob 9.15 slovesen sprejem procesij. Ob 9.30 zunaj pred cerkvijo pridiga (č. g. Franc Kolenc, tajnik KA iz Maribora) in sv. maša, med katero pojo združeni moški zbori. Popoldne ob dveh kratka poslovilna pobožnost in odhod. Možje in fantje šentlenske in jareninske dekanije, člani verskih organizacij ter drugi katoliško misleči ljudje, pridite vsi ta dan k Mariji Snežni. Naj bo ta dan naše duhovne obnove in dostojna proslava našega odrešenja. Razven tega pa je Marija Snežna tudi najlepša razgledna točka celih Slovenskih goric.

Št. Andraž pri Velenju. Ponovno vabimo vse domačine in sosede, da se sigurno udeležijo tridejanske drame iz življenja beračev »Dva bregova«, ki jo ponovi Katoliško prosvetno društvo v nedeljo dne 13. avgusta, ob 3. uri popoldne v Društvenem domu. Sodelujeta tudi pevski in tamburaški zbor. Torej vljudno vabljeni vsi, da pridete pogledat ter s tem pokazete, da znate ceniti trud in požrtvovalnost naše vrle mladine. — Odbor.

Velika Nedelja. Zavoljo nepričakovanih zaprek se igra »Bele vrtnice« zadnja nedeljo ni mogla vršiti. Isto boste pa videli čisto gotovo prihodnjo nedeljo na našem odru. Tudi tokrat upamo na udeležbo naših prijateljev iz bliž-

nje in daljne okolice. Na avdience v nedeljo ob treh popoldne pri Veliki Nedelji.

Vroč led.

Vsak človek je že tako vajen, da združuje pojem — led z — mrzloto in radi tega se bo zdel tudi zgorajni nadpis na prvi pogled nekaj nemogočega. In vendar je pravilen, ker je mogoče napraviti led, ki je tako vroč, da bi si človek prav pošteno opekel prste, ako bi ga vzel v roko.

Mrzlotna delavnica v Leidenu v Nemčiji je dokazala, kakšne čudne lastnosti pokažejo razne tvori, ako jih potisnemo pod mrz 273 stopinj pod ničlo. Zanimivi so tudi poskusi, ako se lotimo raznih tvari pod silnim pritiskom. Tozadavne poskuse je že napravil fizik in profesor dr. Bridgman na Havard vseučilišču. Omenjeni učenjak je pustil izvrtati v velik kos jekla valjasto luknjo in v to bat. Bat in luknja sta se krila za tisočinko milimetra. Kot merilo za pritisk je vzel atmosfero. Atmosfera je zračni pritisk, katerega povzročata vodni steber 760 mm v cevi, ki meri 1 mm v premeru. Z lahkoto je dosegel profesor Bridgman pritiske od 15—20.000 atmosfer in do te meje se dajo pritiski natančno izmeriti. Preko 20.000 se more pritisk le povprečno presoditi. Vendar je ugotovljeno, da so dosegli pritiske od 40.000 atmosfer. Koliko eksplozivne moči je v tako izrednem pritisku, lahko razvidimo iz dejstva, da presega tak pritisk 10—20krat eksplozivno silo največjega topa.

Pri velikem pritisku se stisnejo najmanjši okrog blodeči delci (molekili) plinov tako, da se spremenijo v tekočino, ne da bi bila potrebna ohladitev. Tekočine pa pod velikim pritiskom zmrznejo. Kakor je znano, zamrzne živo srebro pri 39 stopinjah pod ničlo. Pri umetno ustvarjenem pritisku od 12 tisoč atmosfer zmrzne živo srebro že pri 20 stop. Še bolj natanko je videti vpliv izrednega pritiska pri vodi. Voda pri 20.000 atmosferskem pritisku postaja

Oxfordu ponesrečena motornega kolesa. Tudi pri raznih drugih tolovaških izletih so opazovali, da je imel banditski voz razne številke med ropotijo zavrženih avtomobilov. Policija skuša, da bi prišla v posest kolidor mogoče natančnega opisa zagonetne šoferke. Doslej so dognali, da je stara 25—30 let in plavolaska. Barva las nikakor ni sigurnost. Iz opisa omenjenega napada na trgovino je razvidno, da je igrala ženska pri tej priliki vodilno vlogo. Zaupniki londonske policije imajo nalog, da osredotočijo vso svojo pozornost v tolovaško. Vse je prepričano, da se bo ta

»Hrta? Ali vsaj dansko dogo? Seveda, milostljivi gospod! Toda ko—koši? Kdo pa jih bo skubil?«

»Prav nobeden. Morebiti jih bosta skubla psa. Toda potem jih bosta dobila. In kar se tiče psov samih, bom kupil dva: dakelna in pudelna.«

Bil je tako osupel, da se mi je začel smiliti; zato sem ga takoj pomiril.

»Seveda ne mislim, da bi se ukvarjala z živalmi ti ali pa kuharica; najel bom za ta posel posebno osebo, ki bo sploh prevzela bolj navadna dela pri gospodinjstvu, dela, za katera imam sedaj postrežnico. Tu — dragi moj Tim — s pretenkočutnimi močmi ničesar ne opraviva; za to morava dobiti kaj bolj čvrstega.«

Tipal je razburjeno z vsemi desetimi prsti po šivih na svojih hlačah.

»Kaj bolj čvrstega!« je rekel končno; »seveda, saj živimo na kmetih.«

Psa sta že pri hiši. Dakelna mi je prodal gozdar, pudelna pa sem dobil iz vzrejevališča v mestu.

Zaenkrat mi živali ne delata veliko veselja. Če se le pogledata, se začneta griziti; če sta sama, praskata z nogami, nad domačimi ljudmi pa renčita.

Včasi pa tudi oba spita in tedaj je v hiši lep mir.

Tudi nova pomoč je že tu. Vdova, ki je rodila trinajst otrok. Deset jih je umrlo v rani mladosti, trije dečki pa, ki so še ostali, so v uku. Tako je žena ostala sama in bila je vesela, ko sem jo vzel v službo. Imenuje se Padovka. Priporočil mi jo je bil grajščinski upravitelj Boltežar. K priporočilu je še pristavil, da je poštena in snažna.

Poštenost in snažnost sta lastnosti, ki ju je treba spoštovati; toda dvomim, če sami že dočegneta, da nam kak človek postane prijetno domač.

Padovka dela pri svojem delu grozanski hrup. Tri četrtine dneva hrušči z metlo kjeršize-

ne led pri 80 stopinjski vročini. Pri taki vročini voda na hribih pod navadnim zračnim pritiskom vre. Iz o vodi povedanega bo čitatelj razbral, kako lahko povzroči pod izrednim pritiskom doseženi led — opeklina.

Živo srebro je n. pr. popolnoma izginilo pri pritisku 7000 atmosfer. Pri natančnejši preiskavi so videli, da je pritisk utisnil živo srebro v spodnjo jekleno ploščo. Enako se je zgodilo z vodikom pri pritisku 12.000 atmosfer.

Trda telesa so postala pod izrednim pritiskom prevodna za električni tok, dasiravno pod navadnim pritiskom niso bila.

Bel, elastični gumi se je pod velikim pritiskom spremenil v nekaj kamen, žveplo v granitu podobno tvar. Proti vsemu pričakovanju je zdržalo steklo izredno visoke pritisk brez vsake vidne spremembe. Ako so pustili kose stekla, ki so bili izpostavljeni velikemu pritisku — navadnemu, so se spremenili po par dneh, dostikrat še le po tednih, v — prah.

Poskusi z najnižjo temperaturo in z najvišjimi pritiski so še le v razvoju, a bodo s časom odkrili človeštvu še marsikaj povsem novega.

Sv. Jernej nad Muto. Na god sv. Jerneja, 24. avgusta, priredita Marijini družbi iz Remšnika in Marenberga izlet k Sv. Jerneju. Ob 9. uri je sv. opravilo, pridejo tudi pevci. Jernejeva nedelja se obhaja po godu, to je 27. avgusta. Veliki zvon, ki je počil minulo zimo, ima napis: Celovec 1636. Pri Rebernikovih stavijo novo Marijino kapelo, zida jo g. Dietinger iz Mute. Ista hiša kupi za Jernejevo nove voščene sveče pri Güntherju v Slovenjgradcu. Iz Slovenjgradca tudi pride od Kuharja nov grobni spomenik za posestnika Ledineka, ki je umrl letošnjo zimo.

Marenberg. Spet nekaj vestí z marenberškega polja in hribov. Poročili so se v zadnjih

treh mesecih kar trije pari: Anton Gros in Terezija Bobovnik, Franc Preglan in Hilda Brudermann, Lenart Kokošinek in Ivana Lauko. Umrla je občinska reva Marija Pušnik v starosti 78 let. Srčna kap je pretrgala nit življenja 60letnemu posestniku Blažu Terniku, po domače: Hajncu. S krasnim petjem v farni cerkvi in v Brudermannovi dvorani nas je neke nedelje popoldne razveselila Glasbena Matica iz Maribora, ki so ji Marenberžani priredili lep sprejem. Pri pokopališču je pogorel del kozolca z ječmenom g. Buchleitnerju. Katoliško prosvetno društvo v Marenbergu spet izposojeuje knjige. Izvršile so se spremembe v vodstvu občinske posojilnice.

Vuzenica. Na Veliko Gospojnico dne 15. avgusta se obhaja pri Devici Mariji na Kamnu največji romarski shod. Letos bo z njim združen evharistični shod in proslava 1900letnice smrti Gospodove. Procesije na Kamen veljajo za spokorno procesijo. Častilci Jezusa in Marije, na svidenje na Kamnu.

Slovenjgradec. Zadnji čas so bili oklicani in poročeni: Peter Alojz, najemnik, Gradiše, in Ramšak Jožefa, služkinja; Kvac Ivo, prokurist, in Gertruda Schmautzer, zasebnica; Prag Karol, učitelj meščanske šole, in Posega Marija, učiteljica. Novoporočencem obilo sreče! — Okrog 40 letoviščarjev je prišlo iskat oddiha k nam. Do sedaj še nobeno leto ni bilo toliko tujcev, kakor letos. Letoviščarji so iz južnih krajev naše države in inozemci. Ugajajo jim nizke cene ter zdrava in lepa okolica. — Konfisciran avto z vinom. Zadnji petek je neki posestnik iz Sv. Jakoba v Slov. goricah pripeljal poln tovorni avto vina, katerega je na drobno prodajal med tukajšnjim prebivalstvom. Ker pa ni imel s seboj občinskega potrdila, da je vino njegov lastni pridelek, kakor tudi ne potrdila, da ima pravico prodajati na drobno, mu je oblast zaplenila vino z avtomobilom vred za tako dolgo, dokler ne dobi od svoje občine, oziroma od svojih pristojnih oblasti potrebnih listin, po katerih lahko vino svobodno razpečava. Avto z vso zalogo so hranili v garažo pri Schüllerju.

Zgornja Poljskava. Naš dobri prijatelj »Slovenski gospodar« je prinesel že mnogotero vest iz naše Zgornje Polskave, pa navadno kaj žalostnega. O smrti, da se je poslovil ta ali oni od nas in zapustil dolino solz; potem o nesre-

šah, požarih, včasih celo o ubojih itd. To pot pa sporočamo nekaj bolj veselega. Dne 7. julija je banska uprava v Ljubljani naše izobraževalno društvo »Skala« zopet dovolila in vpostavila v prejšnje stanje, kar je vzbudilo med našo pošteno mislečo mladino in prijatelji izobrazbe in prosvete veliko veselje. Agilni igralci se bodo zopet začeli udeleževati; kakor čujemo, nameravajo v kratkem pokazati kaj novega in lepega na deskah našega odra, česar se že vsi veselimo. Mladina, fantje in dekleta, le krepko naprej po poti »Skale«, ki si jo je začrtala in ki po njej vodi našo mladino že 10 let. — Dne 23. julija smo imela redko lepo cerkveno slovesnost: blagoslovitev prenovljene stare kapelice ob potoku Polskava. Prenovila jo je sedajna lastnica gospa Uranjek, vdova umrlega bivšega dolgoletnega našega župana. Postavila je v njo nov prekrasen kip Marije Pomočnice. Kapelica je po ustnem izročilu baje bila pozidana že pred več sto leti, ko so Turki obiskali naše kraje. Zadnje čase je bila že čisto zapuščena. Naj bi bila gospej in cell hiši Uranjekovi ter nam vsem Polskavčanom Marija pomočnica in zavetnica v teh težkih časih!

Sv. Martin na Pehorju pri Slov. Bistrici. Dne 28. julija t. l. je umrla v Mariboru, Delavska ulica 59, po dolgi in mučni bolezni in operaciji gospa Vorša Vilma, soproga trgovca in vodje pomožne pošte Sv. Martin g. Vorša Leopolda. Truplo pokojne je bilo dne 29. julija prepeljano z avtofurgonom na Devino pri Slov. Bistrici k staršem ter bilo položeno na mrtvaški oder. Pogreb se je vršil dne 30. julija ob 16. uri na mestno pokopališče v Slovenski Bistrici. Udeležilo se ga je ogromna množica občinstva od blizu in daleč. Zapuščca žalujočega soproga in starše ter hčerko Jožico. Rajno pokojno Vilmo ohranimo v blagem spominu ter jo priporočamo v molitev. Žalujemo naše sožalje.

Gornja Sv. Kungota. V nedeljo dne 13. avgusta bo praznovala naša župnija 25letni jubilej mašniškega posvečenja za Gornjo Sv. Kungoto prezasluznega preč. g. župnika Frančiška Magdiča. Sodeluje šentiljska cerkvena godba. Udani župljani se bodo tega dne hvaležno spominjali in pripravljajo se, da čimbolj proslavijo ta velepomembni dan, zakaj g. župnik Magdič ni bil le vzgleden dušni pa-

bodí, ali pa briše s cunjó po kotih. V veži kar naprej žvenketajo pločevinaste vedrice. Kakšen pomen naj vse to ima, ne vem. Drvarnico obrne, kolikor presodim po ropotu, ki prihaja od tam, dvakrat na dan okrog in okrog. Mislim, da je ta žena preveč prizadevna.

S kuharico živita v složnosti. Saj gotovo ni človeka na svetu, ki bi z mojo dobro Matildo ne mogel živeti v miru. Edina živa dediščina je, ki sem jo dobil po svojih starših.

Tim gleda na Padovko z brezmejnimi zaničevanjem. Prepričan sem, da mu je ta ženska v dno duše zoprna in da trpi, kadar je ona blizu. Toda ne reče nobene besede. Le tiho čaka, da nelepí nakazi odpovem službo. In priznati moram, da ta mala, jedrovita ženščina ni v okras moji hiši. Podpasuje si svoje že tako kratko krilo z usnjenim pasom tako visoko, da vidiš njena debela meča, ki tiče v nogavicah iz surove volne. Izpodrecava se, kakor da bi morala vedno bresti po najbolj debelem blatu. Njen obraz venomer žari kakor baker, njeni lasje pa so zviti v sme-

šen voz, ki je velik kakor lešnik, na temenskem vrtinčku.

Da Tima pri pogledu na tako prikazen začne tresti mrzlica, je razumljivo. Gotovo bi rajši opravil marsikako delo namesto nje, kakor pa prenesel njeno navzočnost. Toda kakoš! Da bi stikal po umazani slami za jajci ali pa celo čistil kurnik, za to bi se Tim ne mogel odločiti. Rajši bi videl, da hudičeva mati ropota okrog njega.

Pri nakupu sem bil pozabil povprašati, kakšno ime imata psa; prve dni sem se tudi prav malo menil za pasji mrcini. Tim seveda še manj. Tako je Padovka krstila psa, pudelna z imenom »Fips«, dakelna pa z imenom »Boks«. Ko sem ji rekel, da ti imeni nista kar nič primerni za to vrsto psov, je menila, da vsem psom v vasi pravijo Fips ali pa Boks. Naročil sem, naj se imenuje dakel »Bims«, pudel pa »Bams«.

Nato so vsi domači zmajali z glavami in Tim, ki je v mladih letih obiskoval štiri razrede realke, je rekel:

drzna šoferka razvila v kraljico londonskega podzemeljskega sveta.

Kako je zvedel Pariz za rojstvo prestolonaslednika?

Na Francoskem še vedno obstoja stranka rojalistov, ki so za vzpostavitev francoskega kraljestva. Pariški rojalisti so dokazali v zadnjem času neustrašenost, s katero se borijo za obnovo kraljevine. Pariškemu grofu in grofici se je rodil zadnje dni sinček. Rojstvo prestolonaslednika je oznanil Parizu veliki zvon iz zvonika cerkve Notre Dame. Krst prestolonaslednika bi naj napovedali pariški javnosti zvonovi 11 cer-

stir svoje župnije, temveč tudi narodni pionir v obsejni ogroženosti župnij.

Sv. Ana v Slov. goricah. Globoka žalost je prevzela naša srca dne 16. julija, ko smo zaslišali tužni glas zvonov od farne cerkve. Umrl je daleč v južnih krajih naše države vojak-konjenik Fridrik Rokavec. Dragi Fridrik! Doživel si kratkih 21 spomladin in že si se poslovil od nas, ki smo Te spoštovali in ljubili. V najlepši dobi življenja, v sredi med nadami in upi se Ti je približal nebeški vrtinar, odtrgal cvetko, ki je komaj odprla svoje lepe svetle liste, in jo presadil v nebeške vrtove. Kakor bi bil slutil, si se spomladin težko poslavljaj od doma in od svojih dragih. Mogoče si slutil, ko si jim podajal roko v slovo, da svidenja ne bo. Dragi Fridrik! Pri Bogu uživaš plačilo za svoje zemsko dobro delo, mi pa smo še potniki v deželo večnega solnca in večne spomladin. Na svidenje nad zvezdami! Tvoj prijatelj K. I.

Sv. Ana v Slov. goricah. Slovesen sprejem in blagoslov novih zvonov. Lepa in ganljiva slovesnost se je vršila dne 25. in 26. julija 1933 pri Sv. Ani, namreč slovesen sprejem in blagoslov dveh novih zvonov. Kakor je bilo slovo od starih zvonov, teh bojnikov, ki se niso vrnili nikdar več, leta 1916 nad vse žalostno, tako in še bolj prisrčen in lep je bil sprejem novih zvonov v torek dne 25. julija. Veličasten zbor čvrstih fantov na konjih 34, kolesarji na okinčanih kolesih nad 50, botri in botre ter nad 70 belo oblečenih deklet je šlo zvonoma naproti do švicarskega dvora pri Sv. Lenartu. Tam so dekleta vozniške, yozove in oba zvana lepo oplele, da sta bila oba zvana skrita v zastavah in vencih. Slovesen sprejem, spremljan od godbe, se je začel pomikati med veselimi petjem deklet proti Sv. Ani in dospel v Žamatno ves, kjer je bil odmor. Pridružila sta se preč. g. dr. Maks Vraber, stolni dekan v Mariboru, in g. dekan in duhovni svetnik Franc Gomilšek. Iz Graza pa je prihitel s svojim avtom boter g. Karel Mitterer, sanitetni nadsvetnik, s svojo gospo Matildo. V sprevedu sta bila tudi č. gg. Srečko Vršič, župnik od Marije Snežne, in domačin, rojak Matija Neudauer, župnik od Sv. Lovrenca v Slov. goricah. Med tem časom se je zbrala na prijaznem griču Sv. Ane velika množica faranov: čvrsti fantje in mošče, pa tudi žene in dekleta in šolarji, ki so komaj čakali, da čimpreje vidijo in pozdra-

vijo dva nova zvana. Po pozdravu domačega g. župnika je imel preč. g. stolni dekan večernice. — Drugi dan, na god sv. Ane, je preč. g. stolni dekan dr. Maks Vraber kot odposlanec prevzvišenega g. škofa zvana slovesno blagoslovil. Po blagoslovu je imel g. posvetitelj lepo pridigo, v kateri je mnogoštevilne poslušalce opominjal k molitvi ter jim razložil pomen lepega napisa na novem zvonu: »Naj v božjo čast se rabi, ljudi k molitvi vabi in rajnih ne pozabi!« Pobožnosti se je udeležilo 18 č. gg. duhovnikov in 1 bogoslovec; g. dekan Franc Gomilšek je prišel s procesijo. Po službi božji sta bila zvana med igranjem godbe srečno potegnjena v zvonik. Vse se je izvršilo lepo, mirno, brez kake nesreče. Lepo in prijazno vreme je slovesnost povzdignilo, ki je bila krasna manifestacija verske zavesti ob slovesnem in prazničnem razpoloženju. Veliki zvon D tehta 1547 kg, drugi F pa 765 kg. Oba nova zvana lepo soglašata s prejšnjimi v lepo donečem, blaglasnem mehkem molu. Naj božje Srce in sv. Ana, ki sta patrona velikemu zvonu, obilno poplačata vsem, ki so darovali denar, vsem č. gg. duhovnikom, vsem delavcem, konjenikom, kolesarjem, dekletom za vence in odbornikom Katoliške akcije, ki so po mnogih sejah vse potrebno uredili in pripravili, da je bil sprejem prevzvišenega škofa dr. Ivana Jožefa Tomažiča ob birni in sprejem zvonov tako veličasten, lepa manifestacija globokega verskega prepričanja in globoke hvaležnosti. Bogu, ki je pred 1900 leti dal svetu Odrešenje. »Nebeški mir naj vsaki čas — Zvonov naznanja mili glas!«

Negova. Vto je dan, ki ga je Gospod naredil, bi lahko rekli o nedelji dne 30. julija. Ta dan se je vsa Negova odela v svečano obleko in srca vseh so utripala tako veselo, kot še nikdar. Kako tudi ne, saj je ta dan prvič pristopil k oltarju božjemu novomašnik č. g. Alojzij Bratuša. Novomašniku je pridigal č. g. Vogrinec, župnik od Sv. Frančiška v Sav. dolini, ki je tukajšnji rojak. Med mašo je uhrano prepeval zbor bogoslovcev. Razume se, da se je udeležilo slovesnosti nove sv. maše ogromno ljudstva od blizu in daleč, saj je minilo že 24 let, odkar je bila pri Negovi zadnja nova sv. maša, ki jo je daroval č. g. Jožef Lashaber, sedanji vojniški župnik. Bog daj g. novomašniku, da bi bilo njegovo delovanje v

vinogradu Gospodovem prav bogato blagoslovljeno.

Radenci. Dnevni »Slovenec« se dobi v brezalkoholni restavraciji A. Traun. Stane samo 1 Dinar številka. Segajte po tem našem odličnem slovenskem katoliškem dnevniku!

Laporje. Zopet imamo v naši fari eno stvar več. Na Videžu so ustanovili gasilno društvo. Predsednik mu je Karl Vehovar. Ob cesti pri občinskih lipah hočejo postaviti modern gasilni dom s pritlikinami, si nabaviti brizgalno in drugo potrebno. Pa starka kriza jim precej nagaja. Potrkati bo treba tudi na srez in banovino. Le korajžo, saj bo šlo! — Hudo se je ponesrečila Ana Pivec, posestnica v Laporju. Ko je peljala iz njive naložen voz pšenice, se je prevrnil in jo pokopal pod seboj. Na obupne klice so prihiteli ljudje, med prvimi oba Šifrerja, in jo rešili. Zlomljeno ima desno roko v rami. Podobno si je pred tedni pri padcu z voza poškodovala rebro posestnica Žgajner iz iste vasi. — Na Zabjčku je bilo zadnje čase pokradeno pri dveh hišah, in sicer pri Kolešu pet jurjev in pri Samecu nekaj manj. Tukaj je bil pomočoma po krivem obdolžen neki S. B., čigar nedolžnost in poštenost pa je že izpričana. — Šolarji na Križnem vrhu še bodo postali umetniki kot je videti. Sami so priredili igro. So se čisto dobro postavili. Pa še brez vstopnine je bilo. Pogumno naprej! — Zadnje čase so zopet bolj pogosto kratki nalivi z viharjem. Tudi oni torek se je kar naenkrat napravilo. Vmes je padala po nekaterih vaseh toča, ki pa, hvala Bogu, ni napravila znatne škode. Pač pa je večje nagnilo koruzo in nekemu posestniku na Zgornji Brežnici je podrlo ostrve. — Pravijo, da je ljudski glas božji glas. Ljudski glas pri nas pa pravi, da ni in ni prav, da nekaterniki skoró kar v Adamovi česleki hodijo okrog. Ne mislimo morda na kake brezposelne popotnike, ampak na domačine. Že radi otrok in bližine hiše božje nujno prosimo za večjo obzirnost. Sicer so pa tudi tozadevni zakonski predpisi. — Kar sledi, je zelo važno. Vsi vemo, kako potrebno je, da človek kaj bere. Kdor nikdar ne vzame časnika v roko, ostane pač kljuc. Res pridno beremo in še tudi drugim posojamo »Gospodarja«, pa dobro je, če človek prečita kedaj tudi kak drug list, seveda katoliški. Zato opozarjamo prav vse, ki zmorete 2 Din žrtovati za dobro stvar, da

kva. Rojalisti so se neopazovano vtihotipili v zvonike in zvonili ob določenih uri. Ko se je zvečerilo na krstni dan, je bila pariška cerkev Srca Jezusovega obdana od stotine pisanih električnih lučic, na pročelju cerkve je bila lučka pri lučki.

81 — rajnemu ruskomu carju podtaknjenih otrok.

Kakor znano, je bil ruski car kmalu po izbruhu boljševiške revolucije ustreljen v Jekaterinoslavu s celo družino vred. Rajnemu carju so statistično dokazano podtaknili od prevrata do danes 81 namišljenih otrok, ki so se izdajali

»Milostljivi gospod, psa se s tako podobnima imenoma, pri katerih je razloček le v enem samoglasniku, ne bosta mogla ločiti, če ju kdo pokliče.«

Padovka je odprla usta, ko je slišala, kako učeno Tim govori. Jaz pa sem dejal:

»Dragi Tim, to nič ne pomeni. Če pokličem Bims ali Bams, priteklo bo vedno le eden, in to je pudel; kajti dakel tako ali tako ne bo nikoli prišel.«

Kokoši imamo deset; devet kur in petelina. Vse so jارية. Toda znesla še nobena ni. Zaradi tega sem se posvetoval s Timom, ki je rekel:

»Milostljivi gospod, mislim, da so sami petelini; petelini pa ne neso.«

Najbrž je mislil, da mi bo s temi besedami razodel svoje skušnje v poljedelskih zadevah, toda odvrnil sem mu:

»Ne, Tim! Poje le eden, torej je le en sam petelin; kure namreč ne pojó.«

Tako sem ga nadkrilil; kajti da kure ne pojó, tega Tim ni vedel. Oh, kakšni kmetje in rejci kokoši smo!

Vprašal sem Matildo. Povedala mi je tisto, kar mi je rekla vselej, kadar nisem mogel sčakati kakšnega uspeha v svojem življenju:

»Moj Bog — le potrpite! Vse še pride!«

Končno sem povprašal Padovko. Tim je bil navzoč, ko sem govoril z njo. Povedal sem ji naše misli v tem naključju, nakar je odvrnila, med tem ko je lužo, ki jo je prej tja v en dan razlila po opločnicah v veži, pognala z brezovo metlo skozi odprta vrata, po drugi strani pa poškopila z njo s pečnicami pokrito steno ter Timovo in mojo obleko:

»Kakšna bedarija! Premraz je še, da bi nesle!«

Opomnil sem, kako neprijetno mi je, da je oškropila mojo obleko in da mi njene besede »kakšna bedarija« niso všeč, in sem strogo pristavil:

»Padovka, prosim vas, da mi svoje izraze poveste v malo lepši obliki.«

pridno kupujete dnevnik »Slovenec«, katerega bo ob nedeljah pred cerkvijo pri pozni sv. maši prodajal organistov Jakec. Ima 16 do 20 strani s krasno nedeljsko prilogo, kjer piše čisto po domače o važnih stvareh, n. pr. delavski vestnik, žena in dom, kmetijske zadeve, naš domači zdravnik, pravni nasveti itd. Velekanimiv je kotiček Kurenčkove Nežke in Frtaučkovega Gustla, ki »imata beseda«. Tudi je roman, več lepih povestic, novice iz celega sveta, politika in še drugo. Poskusite za gotovo parkarat, že papir je toliko vreden. Gotovo je dandanes tudi 2 Din težko dobiti in dati, pa z malo dobre volje že gre. Nikomur ne bo žal. — Po enomesečnem odmoru se je pri nas zopet oglašil mrtvaški zvon. Kar dve sta isti dan, namreč v soboto dne 5. t. m., umrli. Sta to Agata Košič v Hošnici in Ana Haberl na Razgorju. Večna luč naj jima sveti.

Makols. Dne 24. junija je umrl pri Sv. Ani dober gospodar Hajšek Anton, star 73 let. Zapustil je dva sina: mlajši je doma na posestvu, starejši pri Sv. Petru niže Maribora. Rajni je bil prejšnja leta občinski odbornik. Ženo je izgubil že leta 1911 in je med vojno sam, brez žene, sinov, deklet in hlapca, oskrboval svoje precejšnje posestvo.

Prihova. Nekoliko o naših dobrih in poštenih fantih. Več se jih je izučilo raznih rokodelstev, drugi so šli v službe k orožništvu in financ. Največ jih pridno pomaga pri gospodarstvu staršem; mnogi so obiskovali razne kmetijske in vinorejske šole ter bodo dobri gospodarji. Eden naših fantov, in sicer Alfonz Pirš, se ni za stalno več vrnil iz vojaške službe na dom. Dobil je službo na Dunaju, kjer se je izobrazil in naučil več jezikov. Služil je kot dvornik na italijanskem in grškem poslanstvu, odkoder je prišel na kraljevi dvor v Beograd. Služi že čez poldrugo leto na dvoru O priliki obiska romunskega kralja v Bukarešti z našo kraljevsko dvojico je bil odlikovan s častno kolajno na traku z lavorjevem vencem. Drugi naš domačin je Maks Pirnik. Kot deček je pasel živino. Ker je tako lepo pel, je neki gospod rekel, ta fant naj bi se šel šolat za organista. In res je napravil skušnjo na celjski orglarski šoli. Vstopil je kot organist nekje na Kranjskem, potem je deloval v Breznem ob Dravi in v Rušah. Pripravljal se je že prej in

se vpisal na učiteljsko, kjer se je z vztrajnostjo in pridnostjo izučil za učitelja. Prva učiteljska služba je bila v Čadramu, kjer je bil zelo priljubljen. Zelel se je še dalje izobraziti v glasbi. Posrečilo se mu je dobiti mesto učitelja v Litiji ter od tam obiskovati konzervatorij v Ljubljani. Po dobro dovršenih študijah je bil pred kratkem diplomiran za profesorja glasbe. Vsem našim vrlim fantom čast in priznanje!

Polzela Odbor za obnovo gorooljske cerkve vabi in prosi vse, ki bi hoteli sodelovati pri prodaji tablici za tombolo, ali pa da bi pomagali pri nabiranju dobitkov, naj se gotovo udeleže sestanka v občinski pisarni na Polzeli v nedeljo dne 13. avgusta ob osmih dopoldne, kjer si bomo razdelili podrobno delo. Prav posebno se obračamo do vseh fantov tukajšnje kakor tudi sosednih župnij, naj se udeleže tega sestanka v čim večjem številu. Z nesebično požrtvovalnostjo na delo za čast božjo. — Odbor.

Galicija. Tužno so nam zapeli zvonovi ter nanzanili prežalostno vest, da je zatisnil za vedno svoje oči v celjski javni bolnici komaj v starosti 53 let g. Josip Podpečan, posestnik v Galiciji. Rajni je bil vzoren slovenski mož, skrben gospodar, veren katoličan, značajan in pošten ter zato pri vseh priljubljen. Bil je mož, ki ni maral, ne dopuščal pohujšljivega govorjenja; nikoli ni čez njegova usta zdrknila kaka kletev ne godrnjanje zoper previdnost božjo. Do zadnjega je ostal vedno zvest svojemu globokemu krščanskemu prepričanju. Vdan v voljo božjo je po težki partedenski bolezni, previden s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspal. Vsi ga bomo pogrešali, posebno pa žena, s katero mu ni bilo več namenjeno živeti v srečnem zakonu. Ni bil le ženi dober mož in otrokom skrben oče, bil je tudi napreden gospodar. Udeleževal se je pri raznih društvi gospodarskega in prosvetnega značaja. Bil je podpredsednik tukajšnje sadjarske in vrtnarske podružnice, dolgoleten član in odbornik katoliškega prosvetnega društva ter podporni član prostovoljnega gasilnega društva. Za vse dobrote, ki jih je izvršil, naj mu bo Vsemogočni stoteran plačnik. Konečno bodi na tem mestu izrečena tisočera zahvala vsem sorodnikom, znancom in prijateljem, kateri so ga po-

spremili na njegovi zadnji poti. Ohranjen mu bodi časten spomin. Večna luč naj mu svetil Preostalim, to je njegovi ženi in otrokom, pa naše iskreno sožalje!

St. Janž pri Velenju. Turobno in srce pretresujoče so peli farni zvonovi, ki so naznanjali prezgodnjo smrt mlade žene Marije Zajc, po domače Benetkovec v Pirešici. Umrila je v celjski bolnišnici na posledicah težke operacije. Brez slovesa je odšla od nas in zapustila v globoki žalosti ljubljenega moža, s katerim je živeła komaj 2½ leta v srečnem zakonu. Dne 24. julija je bil tukaj njen pogreb ob obilni udeležbi. Saj je bila rajna skozi 17 let skrbna gospodinja že tudi pokojnega šentjanžkega č. g. župnika Franceta Gosaka. Ona, ki je bila vedno zdrava in živahna in sejala le veselje okrog sebe, nas je vse, ki smo jo poznali, užalostila in pretresla s svojo nenadno smrtjo, posebno še moža, ki je v kratki dobi treh let pokopal že drugo ženo. Izrekamo mu svoje iskreno in globoko sožalje z željo, da mu Bog pomaga nositi težki križ, rajni pa naj da uživati po prestanih mukah večno veselje v nebesih. Na veselo svidenje nad zvezdami, kjer ni več solza in ne ločitve.

Braslovče. V petek ob 11. uri ponoči je začelo goreti veliko gospodarsko poslopje Čulka iz St. Martina. Pogorela mu je vsa krma, stroji, orodje, eno tele, race in nekaj kokoši. Kako je ogenj nastal, se ne ve; sumi pa se, da je bil podtaknjen. Gasit so prišle požarne brambe iz Prekope in iz Braslovč z motoriko. — Dne 23. julija je umrla v Parizljah Tončka Turk, mlada mati, stara šele 30 let. Zapušča tri male otročičke. To je že drugi slučaj nagle smrti mladih mater.

Sv. Rupert nad Laškim. Čeprav je letos slabo vreme zadrževalo poljska dela, vendar smo že vse pokosili in dobili večji del samo lepo seno pod streho. Žetev, ki bi že bila gotova, če bi ne bilo deževalo kar naprej, meseca junija, se je vršila v juliju. Letina bo v našem kraju dobra. Sadne pijače pa bo malo. — Dne 20. julija je za vedno zaspala g. Marija Podgoršek, žena Jakoba Podgoršek, strelskega mojstra v rudniku Trobendol. Pogreb se je vršil v soboto dne 22. julija, po deveti sv. maši na Kalobju. Bog ji daj večni mir in pokoj! Preostalim naše sožalje!

Padovka je molče pometala dalje. Pustil sem jo, slišal pa sem še, kako je stopil Tim v kuhinjo in zadovoljno rekel Matildi:

»Energičen postaja!«

Drugo poglavje.

O gospodu Boltežarju in o Milčki in Malčki. O igri skatu ter učiteljici s potno košaro ter z omakro za obleko.

Brez človeške družbe ne strpim. Valovje morja, po katerem sem se vozil do sedaj tam zunaj po svetu, buta v ta mirni pristan in stresa »očoln, ki se je rešil«, da se Bog usmili. Študiram kakor študent, ki hoče napraviti izkušnjo v šestih mesecih, ker čaka njegovo dekle na poroko. Filozofijo, umetnostno zgodovino. Tudi nekaj prirodoslovnih knjig leži na moji mizi. V svojih šolskih letih sem užil prav žalosten pouk v prirodoslovju in moram pravzaprav začeti od kraja. Pri tem berem pogostokrat knjige, ki so jih napisali ljudskošolski učitelji; preproste so, smiselne, nazorne. Tu in tam leži tudi blek poezije nad črkami.

Prvi znanec, ki sem si ga pridobil, je oskrbnik Boltežar. Ta mož je neki dan stopil v mojo sobo in rekel, naj oprostim, ker si je upal, da me obišče. Bil sem sicer prepričan, da se prvi obisk spodobi meni novodošlecu, toda v svoji osamelosti sem gosta srčno pozdravil.

Gospod Boltežar je štiridesetletnik, nekoliko preobilen, čigar očesci živahno in veselo sijeta iz rdečega kmetskega obraza. Oskrbuje gozdove nekega bogatega trgovca, ki le poredkoma prihaja na obisk iz glavnega mesta, in je obenem predstojnik urada ter okrajni šolski nadzornik.

»Če se nameravate tukaj udomačiti, gospod Hubert, vam bom morebiti tu in tam v korist.«

Tim je moral prinesti vina in je stregel s tisto, le meni dobro znano vnémarnostjo, ki jo je prevejanec vedno kazal, če je bil v hiši gost, ki po njegovih mislih ni bil čisto »družabno vzgojen«.

Gospod Boltežar je zgovoren mož. Pokazalo se je, da mnogo bolje vé, kako je zgrajena moja hiša, kakor pa jaz sam; ko so jo namreč gradili, je neprestano lazil okrog nove stavbe, čeprav ga stvar ni prav nič brigala.

lažno za carske potomce.

Apostol lekarnar.

Katehet: »Kaj pa je postal Savel, ko se je spreobrnil?«

Učenec ne ve.

Katehet mu hoče pomagati: »No — a —, apo — apo —«

Učenec: »Apotekar.«

Gradnja železne ceste.

V okraju Moravske Ostrave se bodo lotili gradnje nove ceste iz železa. Med železno konstrukcijo bodo nasuli prodec in asfalt. Ta način gradnje je baje zelo poceni in bo cesta izredno trpeča.

Inserirajte!